

GRANAT

březen
2021

KAPKA
KRVE

STRÁŽCI
ELFSKÉ
ŘÍŠE

MATURANT
2020/2021

STŘEDNÍ ŠKOLA
GRAFICKÁ BRNO

Milé čtenářky a milí čtenáři našeho časopisu,

i když se zdánlivě život ve škole vlivem okolností zastavil, přesto probíhají různé aktivity spojené s výukou a vašimi činnostmi v nuceném domácím vězení). Někteří využili tento čas k vlastní tvorbě, ať už literární nebo výtvarné, další se zúčastňují online aktivit pořádaných různými organizacemi. Obsah tohoto čísla je z větší části věnován právě jim. Děkuji všem za to, že i v této době pracují na rozvoji svých schopností a dovedností.

Za redakci časopisu GRANAT
Pavla Axmanová

Kapka krve pro zdraví

Vážení a milí fanoušci dobrých skutků, na půdě ŽP se zrodila myšlenka společného darování krve. Pan ředitel (dlouholetý dárcce krve) myšlenku podpořil. Slovo dalo slovo a je to tu!

- <https://www.fnbrno.cz/co-mohu-jist-pred-odberem/t3435>
- <https://www.fnbrno.cz/doklady/t4714>
- <https://www.fnbrno.cz/postup-pro-darce-casovy-prubeh-odberu/t1528>
- <https://www.fnbrno.cz/frekvence-odberu/t2978>
- https://cs-cz.facebook.com/pg/DarcekrveFNBrno/posts/?ref=page_internal
- <https://www.fnbrno.cz/darcovstvi-krve/k1570>

V případě dotazů zdravotní způsobilosti se mohou dárce obrátit přímo na lékařku úseku Dárců krve, MUDr. Martišovou Anetu: martisova.aneta@fnbrno.cz, tel.: 5 3223 3920. Jedná se o bezpříspěvkové darcovství, které je významným kritériem bezpečnosti darované krve. Pouze ten dárcce, který není motivován přímou finanční odměnou, je z hlediska moderního pojetí transfuzní služby dostatečně bezpečný.

V případě, že splňujete podmínky stát se dárce krve, Váš aktuální zdravotní stav Vám to dovoluje a máte chuť do toho jít s námi dne **19.4.2021**, vyplňte Google formulář s názvem: SSG Brno společně aneb Kapka krve pro zdraví.

Historicky první "SSG Brno společně aneb Kapka krve pro zdraví"

Vyzýváme všechny zletilé žáky a pracovníky školy, kteří by chtěli podpořit dobrou věc, aby se seznámili s přiloženými materiály a odkazy, které nám poskytlo Transfuzní a tkáňové oddělení FN Brno.

Informace pro dárce naleznete zde:
<https://www.fnbrno.cz/kde-a-kdy/t1533>
<https://www.fnbrno.cz/zdravotni-predpoklady-darce-krve/t1532>
Děkujeme, že v této nelehké době jste s námi a že myslíte i na druhé. Velice si toho vážíme. Přejeme pohodové dny.
Váš ŽP

PS: Zároveň vyhlašujeme **challenge**: tým žáků vs. tým ne/pedagog. Který tým bude početnější??? Co myslíte?

Mgr. Kateřina Dvořáková a Žákovský parlament

NEZAPOMENEME 2021

- V souvislosti s Mezinárodním dnem památky obětí holocaustu 27. ledna 2021 se žáci 2. ročníků v rámci distanční výuky předmětu SVZ zúčastnili webináře NEZAPOMENEME 2021. Webinář připravilo Muzeum romské kultury ve spolupráci s Židovským muzeem v Praze.

Na webináři byli žáci uvedeni do historického kontextu na základě vzpomínek pamětníků, dozvěděli se o perzekuci Židů a Romů na území Protektorátu. Téma holocaustu bylo propojeno se současnými projevy antisemitismu a xenofobie ve společnosti.

Mgr. Dagmar Gallistlová

Ohlasy žáků:

Nezapomeneme 2021 byla naše první beseda online formou. Po tom dnes už stereotypu distanční výuky to byla příjemná změna. Navíc byl o velmi známém a zajímavém tématu, který je potřeba neustále připomínat, mluvit o něm a zamýšlet se nad ním – holocaust. Celý program měl velmi dynamický spád. První aktivity jsme se zároveň zúčastňovali všichni. Beze slov jsme pomocí pokynu rukou odpovídali na otázky a oprášili jsme si tak pár důležitých dat a pojmů. Poté jsme se prošli časovou osou ve velmi pěkně uspořádané prezentaci. Za každým slidem jsme si přečetli část z rozhovoru s osobou, která měla s daným problémem osobní zkušenost, a my jsme si tak z jejích slov dokázali ještě lépe tuto situaci představit.

Po zhlédnutí videa, kde bylo zachyceno nepochopitelné chování některých lidí dnešní doby v kontrastu se záběry z koncentračních táborů, se s námi začaly lektorky loučit. Celý webinář utekl hrozně rychle. Určitě by nevadilo, kdyby byl delší a stále by byl stejně poutavý a zajímavý.

Těším se na možné budoucí podobné projekty.
Lucie Šuterová, 2A

Webinář se mi velice líbil. Kvůli momentální situaci musela tato přednáška být odprezentována online, což je celkem škoda. Myslím si, že by bylo více zajímavé, kdybychom seděli přímo v muzeu. Ale chápu, že je to v této době nemožné. Přednáška přes internet byla fajn, ale atmosféra hrůz holocaustu tímto upadala. A to si myslím, že je špatně, protože toto téma je důležitá historická událost a každý by se nad ní měl zamyslet. Jinak ale bylo všechno hezky připravené. Také se mi líbilo, že jsme se do webináře zapojovali i my, studenti.

Lubor Švábenský, 2A

Jsem ráda, že jsme měli možnost, zúčastnit se webináře s názvem Nezapomeneme 2021. Za mě určitě moc povedené. Jsem člověk, kterému dějiny a obecně historie moc nejde, ale i tak mě toto téma baví. Pro mě byl tento program jedinečně přínosný. Organizátorky programu se s tím „popraly“, jak nejlépe mohly. Určitě jsem se dozvěděla něco nového. Líbil se mi způsob, jakým nás do programu zapojily. Bylo skvělé, že jsme měli nějakou změnu v distanční výuce a hodina probíhala zase jiným způsobem než obvykle.

Straková Kristina, 2A

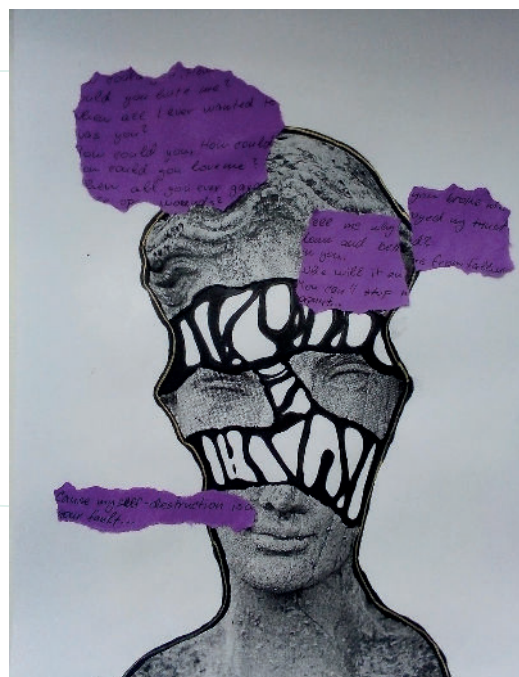
KOLÁŽE PRACÍ ŽÁKŮ 1. ROČNÍKŮ

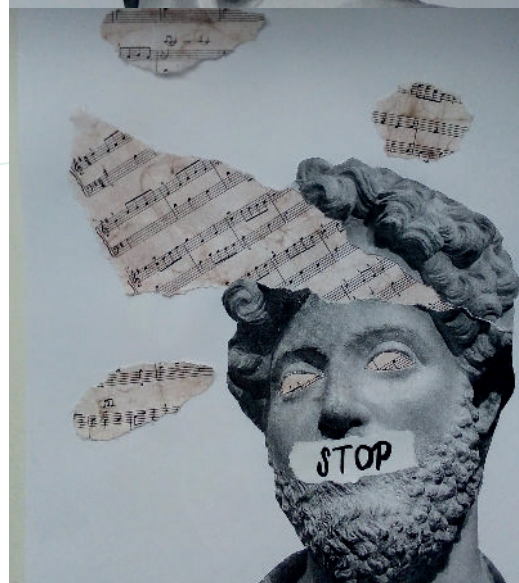
Agáta Pospíchalová 1B

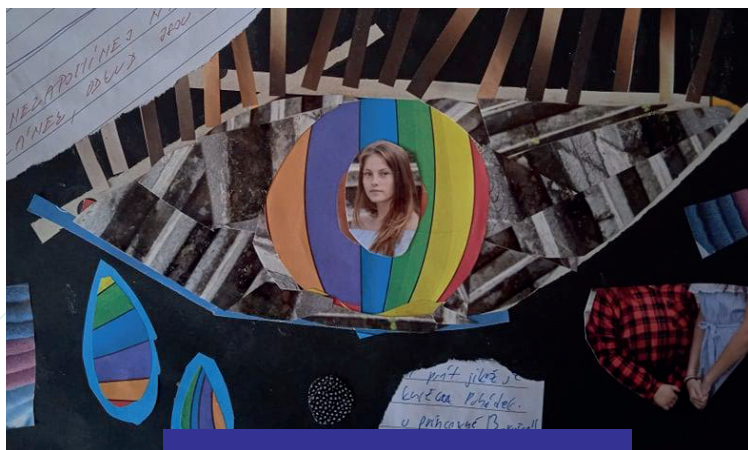

Barbora Belatková 1B

Anna Bulová 1B

Barbora Langová 1A

Dominika Fadrná 1B

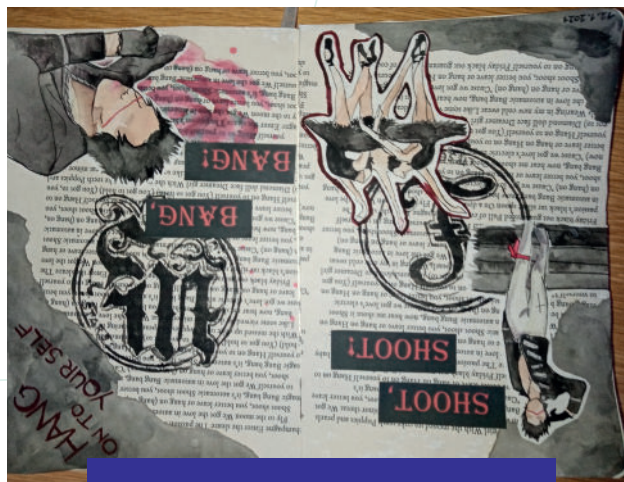
Dominika Fadrná 1B

Nikol Hejlová 1A

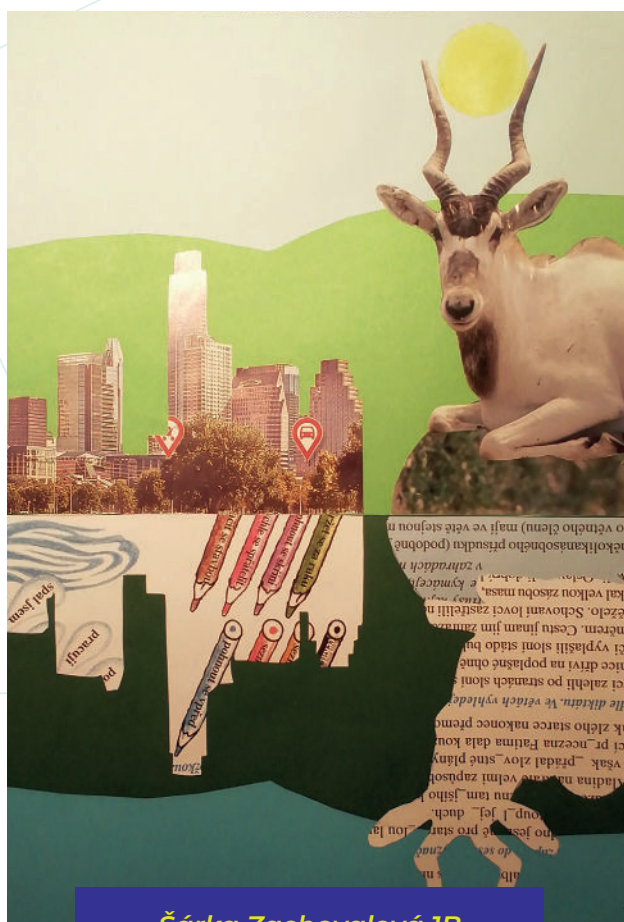
Karolína Krejčová 1A

Klára Šiková 1B

Martina Gardavská 1A

Šárka Zachovalová 1B

BIG LIVE LESSONS

Letos jsme se v rámci výuky anglického jazyka přihlásili do unikátního projektu „Live Classes“, který pořádá vydavatelství Pearson ve spolupráci s BBC. Jedná se o hodinu angličtiny vedenou rodilým mluvčím, ve které jsou připojeny třídy a žáci z celého světa přes internet. Live Classes jsou určeny žákům ve věku 9 – 19 let a jejich učitelům. Lekce jsou rozděleny do různých jazykových úrovní od A1 po B2+ a probíhají od října do května. Vzhledem k distančnímu vzdělávání jsme využili variantu „Big Live Lessons“, ve které se jednotliví žáci připojili k lekci samostatně z domova. V lekci s názvem Do smartphones make you smarter? se žáci seznámili s klíčovou slovní zásobou tematického okruhu Technology. Měli možnost zhlédnout zajímavé video o moderních technologiích, rozvíjet své kritické myšlení a hlavně si ověřili, zda jsou schopni porozumět rodilému mluvčímu anglického jazyka a komunikovat s ním alespoň přes chat při online interaktivní výuce.

Mgr. Kateřina Dvořáková
Vyučující anglického jazyka

Do smartphones make you smarter?

The Big Live Class project was very interesting and informative. The participation of students from different countries was high and the connection was through the Zoom application. Michael shared a screen with us and asked us questions about the technology. We could write our answers in common chat.

The project taught me that I still have a lot to learn. That technology is not only a benefit but also a loss. Michael's project showed us what we don't normally notice. People are addicted to mobile phones and do not live "normal" lives. It looks like they live on smartphones.

I'm not very good at English, but the project showed me that I can understand. I thought it wouldn't do me much good because Michael spoke really fast, but I understood almost everything. I'm happy for the experience with the project. It was really amazing.

I would like to take part in another project Big Live Class, it's really interesting. Michael speaks really fast and it makes me listen a lot to individual words. Excellent experience with native English dialect!

Kateřina Velebová 4C

The project „Do smartphones make you smarter?“ was really coherent. First of all the teacher Michael let us try how to communicate in chat and started his presentation. He divided us into groups based on alphabetical order and we answered his questions. The answer was hidden into a BBC video. We had to watch and listen carefully and then we wrote the right answer to the chat. Mr. Michael let us debate about some themes and in the end we could record our voice and complete the task he gave us. I personally didn't record it because my mikro didn't work.

This theme made me think about addiction to technologies and I learned some new vocabulary. Also it was definitely helpful to listen to a native speaker because you can hear original English and a different accent.

If there were similar opportunity I would personally vote for taking part again because it helped me to understand English more.

Anežka Hejkalová 4C

The project was interesting. There were many students from many states and from the Czech Republic as well. There was a chat for everyone. The best was the native speaker that we could listen to. It was organised well, the native speaker had a very good presentation and videos for the topic.

I learnt that smartphones are bad for us. It doesn't make us smarter but it's still very useful thing to have in our pocket if we don't spend too much time on it. It wasn't my first time having a lesson with a native speaker so it wasn't a unique opportunity for me but still it was interesting.

Every new experience with English language is good for our progress so I definitely have to say it was good for me.

I would like to participate in this project again because as I said every experience is good for us to get better and this is one of the better things to do for our improvement.

Dominik Beran P3

Last week we had a lecture with Michael about smartphones and their influence on our lives. Michael Brand is from England but now he lives in Spain. He likes cycling and going on trips. He spoke about smartphones, social media and the Internet. He asked us for our opinions, showed us some videos and pictures which were focused on our minds when using these technologies.

This lesson forced me to think about it. I realized social media and other technologies can influence us and we can become addicted. It was interesting and a good experience for me. I would like to have these online lessons with someone who was born in English speaking countries more often because we can always learn something new and interesting.

Denisa Müllerová 4C

Lesson objectives

- Learn at least **10 new words** related to technology
- Learn about **technology use** in **other countries**
- **Answer** the question **Do smartphones make you smarter?**

Pearson BBC

What can you do with a smartphone?

- Watch videos
- Use apps
- Make calls

Pearson BBC

Task 1A - Positive or negative?

If your name starts with the letter A-H

Do you think this video is positive or negative about technology? Give examples from what you heard.

Pearson

Which words do these technology portmanteaus come from?

1. Email		1. electronic + mail
2. Emoticon		2. emotion + icon
3. Phablet		3. phone + tablet
4. Vlog		4. video + blog
5. digital + monster		

BBC

Thank you!

Pearson

STRÁŽCI ELFSKÉ ŘÍŠE

O čem příběh je

V příběhu vystupuje šest hlavních postav, které se jednoho dne stanou strážci elfské říše, protože v jedné bitvě kouzlem zahnali temného vládce temných elfů. Tři z nich jsou královského rodu a tři z nich pocházejí z chudších poměrů. Příběh sleduje jejich osudy a jejich další dobrodružství za záchranou nejen jejich přitele, ale i celé říše. Podaří se jim nadobro zničit zlo a porazit temného vládce temných elfů?

Tereza Šmakalová, P2

1. kapitola Aranel

Probudily mě sluneční paprsky. Pomalu jsem otevřela oči a rozhlédla se po svém pokoji. Opět další ráno. Ještě nějakou chvíli jsem se převalovala, nějak se mi dneska nechce vstávat z postele. Nejradši bych se dneska válela a poflakovala se. To u mě není moc obvyklé. Nakonec jsem se ale vzchopila a vstala z vyhřáté postele a přišla ke své skříni. Tu jsem otevřela a vzala si své hnědé kalhoty a zelenou tuniku. Oblékla jsem se a pak si stoupla k zrcadlu a vzala hřeben. Pomalu jsem se učesala a pak vlasy zapletla dozadu. Vzala jsem ze stolu svůj opasek s dýkou

a uvázala si ho kolem pasu.

Dneska jsem slíbila otci, že mu pomůžu ve vězení. Včera večer prý přivedli nějaké zločince a já mám za úkol je rozdělit do cel po jednom, protože, když jsou po dvou, tak se perou. Moc se mi tam nechce, ale slib je slib. Hnuší se mi ti lidi. Je to všelijaká verbež, která škodí a je jedno, jestli jde o zloděje či vrahy. Neříkám, že jsem nějaký svatoušek, taky jsem zabíjela, ale ne jen tak. Je rozdíl mezi válkou a mezi vraždou jen tak ve městě, kde má být pořádek a klid. Odešla jsem ze svého pokoje a po schodech šla dolů do kuchyně. My elfové bydlíme ve stromech, které jsou tlusté a velké tak, aby se v nich dalo bydlet. Sice jsem z poloviny královské krve, ale můj otec, který je strýc krále Hirorira, odešel z královského rodu a začal žít jako obyčejný elfové. Otec se stal nejvyšším generálem už při vládě svého bratra, který byl věrný přítel krále Meldona. Neznala jsem ani jednoho. Narodila jsem se něco víc o dvě stě let později po smrti mého strýčka. Pak nastoupil na trůn můj bratranec Hirorir.

Přišla jsem dolů a spatřila svého otce. Stál už ve zbroji u dveří a vázal si opasek s mečem kolem pasu. Celého jsem si ho prohlédla. Jediné, co po něm mám, jsou zelené oči. Vlasy mám po matce. Červené s nádechem barvy ohně. Matku jsem nikdy nepoznala. Zemřela prý při mém narození. Otec se na mě podíval a usmál se. „Dobré ráno, Aranel.“

„Dobré tati.“ pozdravila jsem ho.

Otec chtěl něco říct, ale...

„Aranel, měla by ses najíst a pak jít pomoci otci. Mám pravdu, Lukelasi?“ přerušila ho má nevlastní matka, která vyšla z kuchyně a položila na stůl talíř s palačinkami. Pak se podívala na otce. Ten souhlasně kývl hlavou.

„Nezapomeň, Iríme, rozmístit strážce na hradbách.“ řekl otec a usmál se na ní. Iríme kývla hlavou a otec bez dalších

slova odešel. Já si sedla ke stolu a pustila se do jídla.

Iríme si otec vzal, když mi bylo deset let. Nelíbilo se mi to. Vždycky jsme byli pouze my dva. Pak jsem si ji zamilovala a brala ji jako matku. Mám ji ráda. Otec s ní má mého nevlastního bratra Erunera. Ten je celý po otci. Hnědé vlasy a zelené oči, plus chování. Iríme je zrzka a zelené oči má též. Všichni je máme. Ale máme to složité s Iríme a se mnou. Je to má nevlastní matka, ale i tak ji mám ráda. Stejně jako Erunera a otce.

Iríme si sedla ke stolu a pozorovala mě. Bylo mi to trochu divné a zvláštní, protože vždycky odešla nahoru se připravit a pak šla do práce. Nechala jsem to být a pokračovala v jídle. „Nechceš si to dneska vyměnit? Já půjdu do vězení

a ty na hradby uspořádat stráž.“ zeptala se mě.

Zmateně jsem se na ni podívala. Proč chce jít do vězení? Stráž je její práce. Je to kapitánka stráží.

„To je přece tvoje práce ne?“ zeptala jsem se.

„Ano, ale řekla jsem si, že by bylo lepší, kdybys dneska šla na hradby.“

„Proč?“ ptala jsem se zmateně.

Iríme se na mě dívala starostlivě. Nevydržela jsem ten její pohled, a tak jsem odvrátila pohled na palačinky. Chtěla něco říct, ale pak ze shora vyšel Eruner. Podíval se nejdřív na mě a pak na Iríme. „Co se děje?“ zeptal se. Iríme se na něj usmála. „Nic.“ řekla. Eruner povytáhl jedno obočí a sedl si ke stolu. Přímo vedle mě jako vždycky. Začal se mnou jíst palačinky a už se na nic neptal.

„Věř mi, že by bylo lepší, kdybys dneska šla do...“

„Můžeš s tím přestat!“ okřikla jsem ji.

Iríme zklamaně sklopila hlavu. Eruner se na mě zamračeně podíval. Ignorovala jsem ho. Byla jsem vytočená. Proč chce, abych šla dělat její práci? Nerozumím tomu. Dneska nemám svůj den, zdá se mi, že jsem nějaká vynervovaná.

„Stráž je tvoje práce. Já dneska budu ve vězení. Nevím, proč mě chceš na hradby. Nechápu to!“ zvolala jsem a vstala od stolu. Měla bych už jít. Přišla jsem ke dveřím a chtěla je otevřít. „Je to kvůli...ty víš komu.“ řekla Iríme. Už mi to došlo. Nechtěla jsem na to myslet. Zavrtěla jsem hlavou a potlačila slzy.

Pak jsem se na Iríme podívala a omluvila se jí. I tak půjdu do vězení.

Rozloučila jsem se s nimi a odešla z domu. Šla jsem městem a všichni elfové se na mě usmívali. Usmívají se na svou strážkyni. Předtím se na mě dívali jako na nepřitele. Ted' jsem pro ně hrdinka a strážkyně. Neměla jsem na Iríme křičet. Udělala pro mě toho hodně a měla bych ji být vděčná, jenže nechci pomoc. V tomhle mi nikdo nepomůže. Prošla jsem hradní bránou do hradních míst. Kolem mě procházeli vojáci a strážce. Na všechny jsem kývla na pozdrav.

Přišla jsem k vězení. Tam už na mě čekali ostatní. Jeden ze strážníků ke mně přišel blíž. „Můžeme?“ optal se.

„Ano, jistě. Pojdme.“ řekla jsem a šla spolu s nimi do vězení.

Přišli jsme do uličky s celami pro víc elfů. Už v dálce byly slyšet nadávky a pokřiky, jako kdyby se někdo pral. Zločinci. Odfrkla jsem si a čekala, až je všechny přivedou. Mělo by jich být patnáct. Strážníků, kteří jsou se mnou, je stejný počet plus já. U každé uličky s celami stojí stráž, takže kdyby někdo chtěl utéct, tak máme posily. Když jsem viděla, jak už zločince vedou, tak jsem je vedla do uličky s celami naproti. Ukazovala jsem, kam kdo půjde a takhle dál je třídila. Ti zločinci jsou od každého něco. Kapsáři, zloději, vražedci a všelijaká pakáž.

Šla jsem dál uličkou kolem cel. Zbýl už poslední. Prý je docela v pořádku a nedělá nepořádek. Je tu za to, že ukradl z královské pokladnice truhlu se zlatem. Spolu s ním byli i další dva, ale ti utekli pryč z říše a už o nich nikdo nic neslyšel. Ukázala jsem na jednu celu, kam má strážník toho zločince dát. Kývl hlavou na souhlas a celu otevřel. Já se otočila a šla dál uličkou. Na konci byla rozbitá cela. Na zdi byly okovy, které byly taky zničené. Rozhlédla jsem se kolem. Krev mi ztuhla v žilách. Ne. Nesmím na to myslet. Vzpomínky na tuhle celu mě mučily. Ze všeho nejvíc si přeji, aby neexistovaly.

Jako každý večer jsem pomáhala s večerí pro vězně. Nosila jsem ji jim. Ale do jedné cely jsem měla zakázané chodit. Věděla jsem, kdo tam je. Chtěla jsem ho vidět. Přece se nic neztratilo a je to pořád ten stejný princ Nordenie.

Vzala jsem misku s polévkou a s lžičkou. Pomalu jsem šla k cele. Byl tam. Seděl na zemi se sklopenou hlavou.

Vypadal jinak. Hnědé vlasy byly černé a oblečený byl v roztrhaných kalhotách a v roztrhané košili. Bála jsem se ho. Vypadal temně. Mám to od Hirorira zakázané, ale já s ním chci mluvit. Lindorin byl v okovech, takže mi nemohl ublížit. Odemkla jsem celu a otevřela ji. Vešla a zavřela za sebou dveře. Lindorin měl sklopenou hlavu dolů a zatím mi nevěnoval ani jeden pohled. Sedla jsem si na zem.

„Lindorine?“ oslovila jsem ho.

Podíval se na mě. Lekla jsem se a kousek se odtáhla dál. Oči měl fialové. Tekla mi slza po tváři. „Proč jsi přišla?“ zeptal se mě zamračeně.

„Co se to s tebou stalo?“

„Stal se ze mě temný elf. Proč jsi utekla? Byli jsme zamilovaní a šílení. Mohli jsme být spolu. Navždy.“ říkal. Slzy mi tekly po tvářích. Pořád ho miluji, ale dělám mi zle, když ho takhle vidím. „Já vím. Milovala jsem tě a pořád tě miluji, ale chytili mě a já neutekla. Uzdravili mě a vrátili zpátky.“

„Za všechno může můj otec, že? Já ho zabiju.“

„Nevíš, co mluvíš. Mluví z tebe temnota a zlo.“ řekla jsem mezi vzlyky.

Lindorin se ušklíbl. „Ach má sladká Aranel. Víš, jaké to je? Pamatuješ si na tu sílu?“ ptal se. Smutně jsem sklopila hlavu. Všechno si pamatuji.

Lindorin je princ, syn mého bratrance Hirorira. Před lety jsme se do sebe zamilovali a naše láska byla silnější než kterákoliv v celé říši, jak nám kdysi říkali. Jednou jsme si vyjeli k rybníku se vykoupat. Leželi jsme na zemi, dívali se na sebe a povídali si. Vždycky mi s ním bylo dobře. Pak nás přepadli temní elfové. Byli v přesile, ale my se bránili. Bohužel se nám to nepovedlo a skončili jsme u temných elfů. Mučili nás a potom se rozhodli, že nás promění.

Dělali na nás pokusy s jejich temnou látkou, která dokáže změnit obyčejného elfa na temného. Vzduchovali jsme ji, ale naši mysl nelze bránit. Temné myšlenky se objevují pořád dokola a nejde je zastavit. Nezbyvalo nám nic, než se vzdát a podlehnout tomu. Byli jsme bezmocní. Já látce podlehla jako první, Lindorin hned po mně. Temní elfové nás využívali jako zbraně, špehy a vojáky. Byli jsme s Lindorinem sice temní, ale pořád jsme měli lásku. Šílenou lásku. Jednou mě poslali na misi samotnou. Už ani

nevím, co jsem měla udělat, ale dostala jsem se sem. Do hlavního sídla elfů v Nordenii, Ardorion. Netrvalo dlouho a chytili mě. Bojovala jsem, ale byli silnější než já. Následně mě zavřeli do vězení. Pak přišel čaroděj, který k nám zavítá jednou za rok. Osvobodil mě. Vzal mi všechnu temnou sílu a vrátil mě zpět. Černé vlasy byly opět červené. Oči byly pořád stejné, naštěstí. Známkou toho, že jsem temné magii ještě nepropadla tak moc, že by mě z toho nešlo dostat čarodějovou magií. Pamatuji si, že když jsem se probudila, všeho jsem litovala. Skončila jsem zavřená ve svém pokoji a uzavřená do sebe. Litovala jsem svých činů a všeho, co jsem udělala a způsobila. Hlavně jsem chtěla zpátky Lindorina, svou lásku. Pak chytili i jeho, když mě přišel zachránit. Věřila jsem, že ho čaroděj vrátí zpátky. To se nestalo. Nešlo ho osvobodit. Temná magie si ho držela víc a víc při sobě. Čaroděj nic nezmohl a nakonec to po všech pokusech vzdal. Hirorir se rozhodl, že ho bude věznit a bude se pokoušet ho vrátit zpátky mezi nás různými způsoby a různou magií, ale bohužel magie všech čarodějů, čarodějek, druidů a lékařské studie různých ranhojičů není schopná léčit něco takového. Mně král a můj bratranec nakonec zakázal, abych sem chodila. Nechtěl, abych se trápila a tak jsem vždycky nechala na někom jiném, aby Lindorinovi zanesl jídlo.

Podívala jsem se na Lindorina. „Pamatuji si vše.“ řekla jsem. Lindorin se usmál a připlazil se blíž ke mně.

Pohládila jsem ho po tváři. Dívali jsme si navzájem sobě do očí. Chtěla jsem ho políbit, ale odtáhl se ode mě.

„Měla bys jít. Já už jsem někdo jiný.“ řekl.

„Ne. Určitě něco v tobě stále je.“

„Aranel, odejdi!“ zakřičel na mě temným hlasem.

Lekla jsem se a tak jsem vstala a natiskla se na mříže.

Nikdy jsem ho takhle nezažila. „Vidíš to. Bojiš se mě. Bojiš se toho, co a kdo jsem! Odejdi, Aranel. Prosím. Takhle spolu nemůžeme být, když se mě bojiš.“ prosil mě.

Zavrtěla jsem hlavu. Chci mu pomoci. Chci ho zpátky.

„Ne. Bojím se toho, kým jsi. Já věřím, že tě z toho...“

„Říkal jsem, ať odejdeš!“ zakřičel silným temným a hlubokým hlasem. Celá jsem se třásla. Polévka mi vypadla i se lžičkou z rukou. Byla jsem vyděšená. Nechala jsem ji být a běžela z cely. Tu jsem rychle zamkla a s pláčem utekla pryč domů.

Slzy mi tekly po tvářích. Je to už rok, ale pořád mě to ničí. Vždycky mám pocit, jako kdyby mě zasáhlo tisíc šípů po celém těle. Bolí to.

„Aranel?“ oslovil mě jeden strážník.

Podívala jsem se na něj. Nemůžu tady dál zůstat. Zavrtěla jsem hlavou a běžela z vězení pryč. Tady jsem skončila. Už nikdy se na toto místo nevrátím. Iríme měla pravdu. Měla jsem jít na hradby. Ted' se mi vše vrátilo.

Lindorina po pár dnech, co jsem u něj byla, osvobodili temní elfové a spolu s ním utekli. Už jsem ho neviděla.

Při tom útoku, kdy jsem se stala strážkyní, jsem ho nezahledla. Byla jsem ráda, protože by to bylo horší. Nemůžu se z toho dostat. Miluji ho, ale nemůžu být s ním. Je teď na jiné straně a já sloužím říši. To mě právě ničí. Kdyby se vrátil, tak můžeme být spolu. Jenom my dva. To se asi ale nikdy nesplní. Běžela jsem domů s pláčem a vyhýbala se ostatním elfům. Po cestě jsem potkala Iríme, která se na mě starostlivě podívala. Ignorovala jsem ji a přiběhla domů. Po schodech jsem vyběhla do svého pokoje a praskla s dveřmi. Proč mi to Lindorin dělá? Já ho chci! Chci ho mít u sebe. Zničeně jsem si sedla na zem a plakala. Tvář jsem vložila do dlaní a dovolila smutku, aby mě dostal. Cítila jsem mnoho pocitů. Strach, smutek a hněv. Po chvíli se otevřely dveře. Iríme. Přiběhla ke mně a přivinula do objetí. To jsem ji opětovala.

„Já ho chci zpátky.“ řekla jsem zoufale.

Iríme mě políbila do vlasů a začala mi hladit rameno.

Vždycky si při tom představuji, že mě objímá má vlastní matka. Je mi potom o trochu líp. Iríme mě utěšovala a já jí

Klára Kučerová

plakala na hrud'. „Já vím, Aranel. Chybí ti. Stejně jako nám všem.“ zašeptala.

Ona si neumí představit, jaká je to bolest. Proklínám den, kdy nás unesli. Neměli jsme tam jezdit. Kdybychom zůstali doma, nic z toho by se nestalo. Lindorin by byl stále tím starým elfským princem. Byl by se mnou a utěšoval mě. Proč se to stalo? Proč temní elfové změnili osud nás dvou? On je jejich poskok a já se kvůli tomu tady trápím. Iríme mě utěšovala dlouho. Pak mě uložila do postele a odešla. Byla jsem hrozně moc smutná. Plakala jsem a nadávala si sama sobě. Neměla jsem tam chodit. Všechno se mi vrátilo. Myslela jsem, že po osvícení v Meldonovém světě budu v pořádku a znovu se zamiluji. Budu šťastná a na Lindorina zapomenou. To se nestalo. A asi se z toho nikdy nic nestane. Jak se mám znovu zamilovat, když miluji Lindorina? Miluji elfa, který mě už asi zřejmě nemiluje, nebo ano? Já nevím. Nevím nic. Jeho city se změnilly a já nedokážu odhadnout, koho miluje a koho ne. Z pláče jsem se ponořila do říše snů a spala až do noci.

Otevřela jsem oči. V pokoji svítila malá svíčka, kterou jsem měla na nočním stolku vedle postele. Pomalu jsem vstala. Chci jít za Iríme a za otcem, musím si s nimi promluvit. Opatrně jsem otevřela dveře. Nic jsem neslyšela. Vešla jsem pomalu na schody. Zezdola se ozvaly hlasy. Otec a Iríme. Sešla jsem kousek dolů a pak si na schody sedla. Já vím, že je to ode mě drzé, poslouchat jejich rozhovor, ale já chci vědět, o čem se baví.

„Neměl jsi ji tam posílat. Ted' je zase tam, kde byla. Ona se trápí, Lukelasi.“ „Myslíš si, že to nevím?!“ zvolal potichu našťavaně otec.

„Tak proč jsi ji tam poslal?“

„Chtěl jsem s Hirorirem vědět, jestli se z toho už dostala. Evidentně ne. To je špatně. Musí žít. Nesmí se utápět v slzách pro Lindorina.“

„Miluje ho.“

„Ano.“ řekl klidně otec.

Mají pravdu. Tak jako vždycky. Musím žít. Chvilí nic neříkali. Určitě sedí u stolu a popíjí víno. Chtěla jsem sejít dolů a popovídat si o tom s nimi, ale pak mě zastavila Iríme se svoji otázkou. „Kdo byla vlastně její matka?“ zeptala se.

Tohle je právě to, co mě zajímá ze všeho nejvíc. Neznala jsem ji a otec mi o ní nikdy nic neřekl. Chvilí se nic zase neozvalo. „Nikdy ses na ni neptala.“ řekl otec.

„Jednou jsem se musela zeptat. Chci znát její opravdový původ. Ty červené vlasy nejsou pro normálního elfa normální.“

„To je právě to, co se Aranel nesmí nikdy dozvědět.“ řekl smutně otec.

Proč? Nikdy mi po pravdě neřekl, kdo byla má matka a jak se jmenovala. Nic o ní nevím. Jen to, že měla červené vlasy a že zemřela při mém porodu. Nic víc nevím. Proč mi to otec tají? Jaký k tomu má důvod? Chtěla jsem respektovat otcovo přání a odejít, ale chtěla jsem vědět pravdu o mé matce.

„Omlouvám se, Iríme, ale já ti to nemůžu říct. Není to kvůli tomu, že se bojím, abys to Aranel neřekla. Je to proto, že o tom nemohu mluvit. Aranel pravdu zjistí, brzy. Proto bude lepší, když nikdo v tomhle domě, kromě mě, nebude znát pravdu o její matce.“ „Chápu a budu to respektovat, tak jak si přeješ.“ stáhla se Iríme nakonec. Asi se bojí si nějak zkazit vztah s mým otcem. „Děkuji.“ poděkoval Iríme otec. Takže se tady nic nedozvím. Asi je to tak zatím lepší. Když otec chce, abych to zatím nevěděla, tak to vědět nebudu. Budu to taky respektovat.

Potichu jsem vstala a odešla do svého pokoje. Tam jsem si lehla do postele a dívala se do stropu. Přemýšlela jsem o strážcích. Copak asi právě všichni dělají? Lambert, Quingar, Almatir, Indil a Laivindil. To jsou strážci říše společně se mnou. Rychle jsme se skamarádili. Beru je jako svou druhou rodinu. Společně jsme porazili mocného Ahmatura a zahnali ho s pomocí světla samotného Meldona do jeho prokleté temné země. Ráda na to vzpomínám. Tehdy jsem získala přátele a taky už jsem nemusela dál poslouchat, co si o mně elfové povídají. Nebáli se mě, protože jsem se stala jejich strážkyní. Před tím se mě báli kvůli tomu, že jsem byla temná elfka a pomlouvali mě. Zabíjela jsem pro temné elfy a byla jejich poskok. Rozumím jim. Neodsuzovala jsem je kvůli tomu. Měli právo se mě bát. Nevěřili, že jsem už zcela v pořádku. Měla bych vše hodit za hlavu. Co se stalo, stalo se. Musím žít svůj život strážkyně říše a zapomenout na Lindorina. Je minulost. Nic víc. I když ho stále miluji.

TYPOGRAFICKÝ KROUŽEK

Jmenuji se Michal Král a studuji zkrácený obor reprodukční grafik. Díky typografickému kroužku slečny Barbary Krásenské a kurzu moderní kaligrafie jsem se více začal zajímat o písmo samotné a jeho podstatu. Baví mě jeho funkčnost a hlavně jeho tvorba. Založil jsem si také svou mini experimentální písmolijnu s názvem Dover Lover type Foundry, kde zveřejňuji své typografické práce. Z mých vlastních fontů mám nejradši Kingoff Regular, který se může používat v 70 různých jazycích. Jsem velice rád, že můžu navštěvovat tuhle školu, kde se můžu v tomhle nadále vzdělávat a zlepšovat se.

doverlover.wixsite.com/home

Instagram: [@doverlover_typefoundry](https://www.instagram.com/doverlover_typefoundry)

MATURANT 2020/21

Následující stránky patří našim maturantům. Zeptali jsme se jich na pár otázek.

Co pro tebe znamená být pasován na maturanta?

Znamená to pro mě velkou věc. Cítím, že se stávám dospělou a že na sebe budu muset brát víc a víc zodpovědnosti. Jednou velkou zodpovědností je i splnění takové zkoušky a za to bychom měli dostat uznání jako je pasování na maturanta a taky je to cool si při tom udělat fotku na instagram :D

Adéla Kelblová 4C

Bude to chvíle, kdy budu vstupovat do světa dospělých lidí. Dospělost se neurčuje věkem, ale chováním a charakterem. Udělat maturitu, zvláště v této době, pro mě znamená jakousi nevratnou vstupenku do opravdového dospělého života.

Monika Magulová 4C

Být pasována na maturantku pro mě znamená určitý milník, pomyslný start mého „dospěláckého“ života a také radost, že jsem tu čtyřletou středoškolskou cestu zvládla úspěšně.

Simona Holická 4C

Jaká je pro tebe v „době kovidové“ příprava na maturitu?

Chybí mi příprava se spolužáky, ale na to jsme vyžráli, protože si pravidelně voláme a navzájem se zkoušíme z maturitních otázek.

Jiří Procházka 4A

Řekl bych, že jednodušší a lepší. Na učení mám více času a prostoru než kdybychom chodili do školy prezenčně.

Jaroslav Fráňa 4A

Nevím, jestli by pro mě v normální době byla lepší, ale teď mi vyhovuje. Mám spoustu času, který mohu strávit učením, a učitelé nám

vycházejí vstříc a pomáhají nám v tomto období.

Markéta Soukalová 4A

Píše se, že budeme považováni za nejhlupejší generaci, ale ti, co to tvrdí, nejsou schopni vžít se do naší situace. Pro mě osobně je to těžké v mnoha ohledech a je často velmi obtížné přemluvit se k učení. Ale možná mám na přípravu více času, než kdyby byly školy otevřené.

Monika Magulová 4C

V některých případech lepší, protože mám víc času. Nemusím cestovat do školy a ze školy, ale na druhou stranu se do toho musím víc nutit a přemluvat se.

Adam Sladký 4B

Co podnikneš, až odmaturuješ?

Najdu si další cíl.

Kateřina Velebová 4C

Oddychnu si, pořádně se vyspím (bez stresu) a budu slavit. :D Pak si začnu hledat práci, kde se budu věnovat grafice a začnu více podnikat v kreslení.

Klára Kučerová 4A

Podávám si přihlášku na zkrácené studium oboru knihař, takže doufám, že rok po maturitě strávím tam a potom budu zkoušet v tomto oboru se svoji sestrou podnikat.

Aneta Dubová 4C

Pravděpodobně to řádně zapiju.

Ondřej Enžl 4A

Po maturitě mám v plánu pokračovat na VŠ buď do Zlína na aplikovanou logistiku, nebo na polygrafii v Pardubicích.

Adéla Machálková 4B

A jaké jsou našich maturantů nejkrásnější zážitky ze SSG Brno?

Získání nových přátel, společné výlety, Prudká ve druháku, lyžák, projektový den ve druháku, kreativita a spontánnost okolí, všechny hodiny strávené s přáteli a hodiny pana Smrčka byly vždy k nezaplacení, sportovní dny, výlet na vodu, sranda s učitelem, návštěva ZOO v Brně, každoroční výlety do Vídně, úžasný zájezd do Anglie, ...

Co bys vzkázal/a své třídní učitelce, aby na tebe nikdy nezapomněla?

Nikdy na mě nezapomeňte! Jinak uvidíte!

Jiří Procházka 4A

Děkuji za boží trpělivost.

Kateřina Velebová 4C

Paní učitelko, děkuju Vám, že jste mě a naši třídu dokázala podržet, když jsme měli jakýkoliv problém. Nemávla jste nad tím rukou, ale řešila ho a vyřešila. A za to jsem Vám neskutečně vděčná, protože si nedokážu představit, kdybyste nebyla tak ochotná, jak by to s námi dopadlo. Děkuji za vaši výchovu a striktní pravidla. Hodně mi to dalo a věřím, že i mým spolužákům. Hodně krát jsem přemýšlela, jestli si na mě třeba za pár let, kdy budete mít za sebou několik dalších maturitních tříd, vzpomenete. Ale věřím, že bude tolik úžasných srazů, že na mě a na nás jen tak nezapomenete a na to se už moc těším! Doufám, že budete pořád tak skvělá a závidím Vaším budoucím žákům, že toho s Vámi budou moct ještě hodně zažít! Budete mi chybět!

Adéla Kelblová 4C

Asi to, že nás po celé ty roky vedla úplně úžasně. Byla tu vždy pro nás a my zase pro ni. A určitě bych byla aspoň za sebe moc ráda, kdybychom se pak v budoucnu ještě opět potkaly. :)

Klára Kučerová 4A

Paní učitelko, včera byl DEADLINE!!!

Adéla Machálková 4B

A co by popřály třídní učitelky svým maturitním třídám?

Moji milí maturanti ze 4C, za pár týdnů nás čeká „zkouška dospělosti“, která ukončí jednu etapu života a začne novou – někteří budete pokračovat na vysokých školách, jiní hledat zaměstnání. Jsem moc ráda za první dva a půl roku, kdy jsme se mohli setkávat osobně a prožívat vše, co ke středoškolskému studiu patří – legraci, vzájemné poznávání a učení se jeden od druhého. Bohužel třetí a čtvrtý ročník přinesl zkušenost, která bezpochyby poznamená celou jednu generaci. Museli jste se rychle a zodpovědně vypořádat s podmínkami, na které nikdo z nás nebyl předem připraven.

Lekce samostatnosti, zodpovědnosti a dospělosti přišla neplánovaně a je mi moc líto, že zasáhla skoro celé dva roky vašeho studia. Také jsem se těšila, že po té spoustě písemek, zkoušení a příprav přijde odměna - chvíle, kdy se společně bavíme na maturitním plese nebo třeba vyrazíme na exkurzi. Vzpomínky na maturitních srazích (a věřím, že budou a že mě pozvete) budou u Vašich ročníků jiné. Přesto myslím, že nás tyto těžké chvíle spojily a čeká Vás v životě ještě mnoho radostí a úspěchů. Věřím, že maturita bude dobrým začátkem.

**Vaše třídní učitelka
Mgr. Kateřina Dvořáková**

Milí maturanti ve 4A, je to jako včera, kdy jsem vás poprvé všechny přivítala na škole, a nebylo to jen vaše poprvé. Již tenkrát jsem říkala, že čtyři roky utečou jako voda. Ve vašem případě ta voda tekla opravdu proudem, a to především díky okolnostem, které postihly rok a půl Vašeho studia. Pandemie, která zasáhla celou republiku, se ve velkém promítla i do podoby vašeho studia a především společného času stráveného na půdě školy.

V době prezenční výuky jsem na vás hrdě slyšela chválu, za což patří velké díky vám všem. Z mého pohledu jste vytvořili skvělý a silný kolektiv dnes už dospělých lidí. Proto pevně věřím, že se vám i nadále bude dařit nejen v pracovním, ale také v osobním životě.

Ačkoliv nám všem život připravuje spoustu nových setkání, věřím, že jste si mezi sebou našli partáky na celý život. Cesty jsou nevyzpytatelné, ale já vám přeji, ať je k vám život spravedlivý a jednoduše, ať se vám daří. Věřte mi, že právě na vás budu vzpomínat celý život, už třeba jen proto, že jste byli „moji“ první špuntíci, které jsem mohla v téměř celém počtu dovést až před práh zkoušky z dospělosti – a teď už je to na vás.

**Život vám právě začíná ♥
S láskou Vaše třídní učitelka
Mgr. Jana Hladká**

Milá 4B,

naše čtyři společné roky utekly a čeká nás už jen závěrečná část. Ať už maturita proběhne klasicky, nebo formou uznání prospěchu za vaše roky studia, doufám, že si odnesete ucelené vědomosti a pocit, že jste se dobře připravili na váš profesní život. Určitě nezapomenete na momenty, kdy jsme spolu bojovali anebo naopak, kdy jsme se společně snažili o vytvoření pohodové atmosféry, ve které jde práce dobře od ruky. Někteří z vás měli většinu doby studia všechno „na háku“ a zabrali až ke konci, jiní zase intenzivně pracovali celou dobu. Každopádně přeju vám všem, abyste na svá středoškolská léta vzpomínali v dobrém a po čase zákonitě i s určitou nostalgií. I když nám okolnosti nepřály strávit poslední dva roky tak, jak je to obvyklé, věřím, že i homeschooling vám přinesl určitý prospěch a nové možnosti. Přeju vám všem hodně štěstí a úspěchů v osobním i profesním životě.

Vaše třídní učitelka Pavla Axmanová

1A

1B

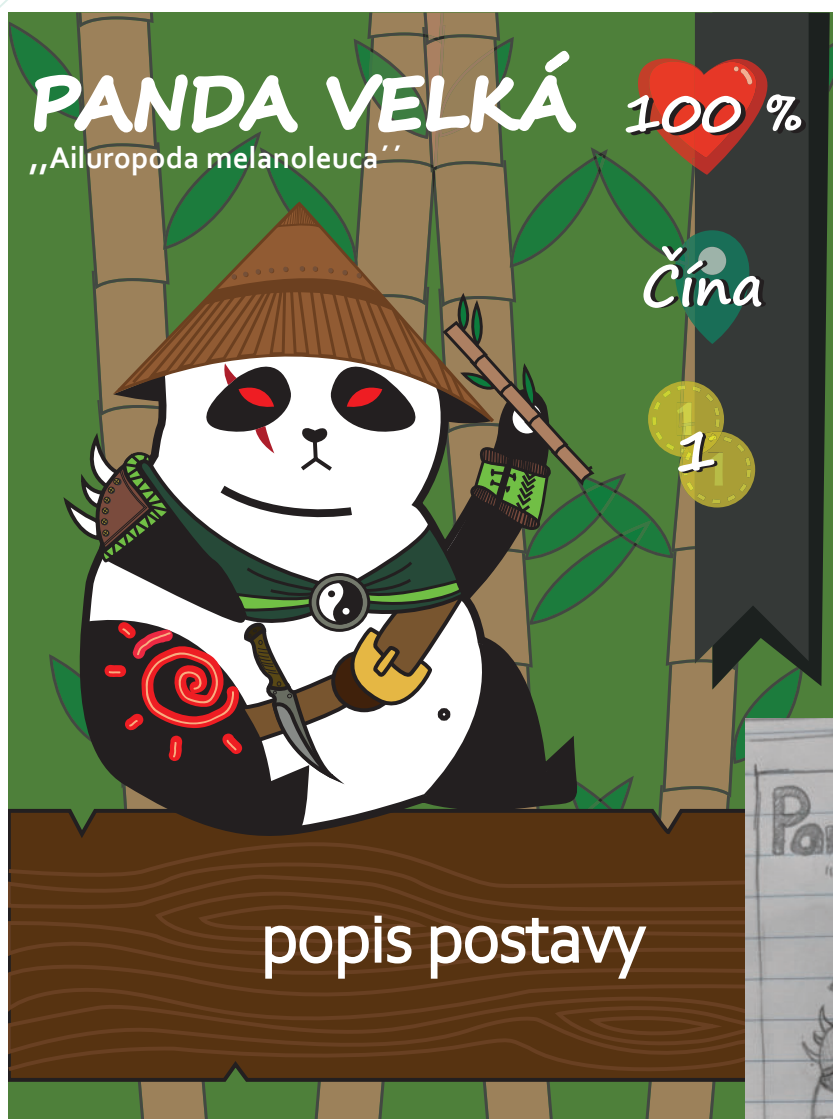
1C

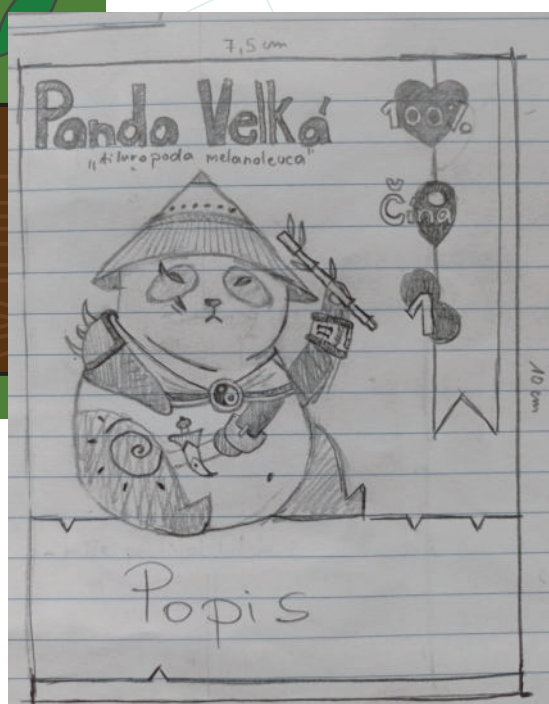
DESKOVKA

Když jsem přemýšlela nad chytlavým úvodem hry neboli příběhem, napadaly mě začátky jako: „Máte rádi dobrodružství? Toužíte po nezapomenutelném zážitku? Tak je tato hra přesně pro Vás!“ Přišlo mi to až příliš ohrané. A tak Vám jen popřeji hodně štěstí ve hře plné nástrah reálného života.

Daniela Pullmannová, 2B

popis postavy

Redakční rada: Pavla Axmanová, Barbara Krásenská

Příspěvky a fotografie: učitelé a žáci školy

Technické a grafické zpracování: Eva Krhovská

Vydává a tiskne: Střední škola grafická Brno, příspěvková organizace, v nákladu 75 kusů